A

PP lwn. UMMI KALSOM BAHAK

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
KAMARDIN HASHIM H
[PERBICARAAN JENAYAH NO: 45SO-90-12-2014]
6 MEI 2015

B

UNDANG-UNDANG JENAYAH: *Kanun Keseksaan – Seksyen 130J(1)(a) – Cubaan memberikan sokongan dan manfaat kepada kumpulan pengganas Islamic State ('IS') – Pewartaan kumpulan IS sebagai kumpulan pengganas di bawah Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram 2001 – Sama ada pewartaan selepas pertuduhan terhadap tertuduh menjejaskan kes pendakwaan*

C

PROSEDUR JENAYAH: *Hukuman – Mitigasi – Faktor-faktor yang dipertimbangkan mahkamah – Sama ada kesalahan mewajarkan hukuman pemenjaraan – Sama ada kepentingan awam diberi keutamaan – Tertuduh mengaku bersalah – Kesalahan pertama dan pesalah muda – Sama ada tempoh pemenjaraan singkat memberi pengajaran serta pemulihan kepada tertuduh dan masyarakat umum*

D

Tertuduh telah dipertuduh dengan satu kesalahan di bawah s. 130J(1)(a) Kanun Keseksaan ('Kanun') dibaca bersama dengan s. 511 Kanun. Tertuduh didakwa bercadang untuk pergi ke Syria melalui Brunei dan Istanbul, Turki untuk berkahwin dengan salah seorang pejuang IS. Tindakan tersebut dikatakan sebagai cubaan untuk memberikan sokongan dan manfaat kepada pejuang dan juga kumpulan pengganas Islamic State ('kumpulan IS') di Syria. Tertuduh telah membangkitkan isu awalan bahawa kumpulan IS telah hanya diwartakan sebagai satu kumpulan pengganas oleh Menteri di bawah ss. 66B dan 66D Akta Pencegahan Pengubahan Wang Haram 2001 ('Akta 613') melalui Perintah Pencegahan Pengubahan Wang Haram (Pengisytiharan Entiti Ditentukan dan Kehendak Untuk Melapor) (Pindaan) 2014 yang telah disiarkan dalam warta pada 12 November 2014 sedangkan tertuduh telah ditangkap dan dipertuduh pada 5 Oktober 2014, tarikh sebelum pengisytiharan IS sebagai kumpulan pengganas disiarkan dalam warta.

E

F

G

Diputuskan (menjatuhkan hukuman penjara dua tahun terhadap tertuduh):

(1) Walaupun pewartaan hanya dibuat pada 12 November 2014, namun mahkamah mengambil notis kehakiman bahawa kumpulan IS telah mula wujud di Iraq pada tahun 2003 dan bertambah besar dan berpengaruh selepas tentera Amerika Syarikat keluar dari negara Iraq dalam tahun 2011. Malahan, Majlis Keselamatan Bangsa-Bangsa Bersatu telah menetapkan usul bahawa kumpulan IS adalah sebuah kumpulan pengganas, jauh lebih awal dari tarikh 12 November 2014. Oleh itu, mahkamah menolak isu awalan yang ditimbulkan dan memutuskan bahawa kumpulan IS adalah satu kumpulan pengganas bagi maksud

H

I

Akta 613 dan terjumlah kepada tafsiran kumpulan pengganas, pengganas, entiti pengganas dan harta benda pengganas di bawah s. 130B Kanun. (perenggan 5)

(2) Walaupun hukuman pemenjaraan secara mandatori tidak ditetapkan bagi kesalahan yang telah dilakukan oleh tertuduh, namun memandangkan keseriusan kesalahan berkaitan dengan unsur keganasan, hukuman pemenjaraan adalah wajar. Kepentingan awam hendaklah diberi keutamaan dalam menghadapi kesalahan yang melibatkan keganasan tanpa mengambil kira sama ada keganasan tersebut berlaku di dalam mahu pun di luar negara. Kepentingan awam hendaklah sentiasa mengatasi kepentingan seseorang tertuduh. (perenggan 6)

(3) Mitigasi utama tertuduh yang wajar diberikan penekanan adalah faktor bahawa tertuduh telah mengaku bersalah dan adalah orang yang pertama mengaku salah terhadap pertuduhan di bawah kesalahan berkaitan dengan keganasan, dengan itu menjimatkan masa dan perbelanjaan. Kesalahan yang dipertuduh juga merupakan kesalahan pertama tertuduh dan adalah satu jenayah yang belum muktamad. Sebagai pesalah muda dan pesalah pertama, hukuman untuk tempoh yang panjang tidak akan membawa sebarang kebaikan kepada masyarakat dan kepentingan awam. Tempoh pemenjaraan yang singkat telah mencapai matlamat memberi pengajaran serta pemulihan kepada masyarakat umum dan juga tertuduh. (perenggan 7, 8 & 9)

(4) Dengan hukuman penjara yang tidak begitu lama juga diharapkan lebih ramai tertuduh akan mengikut jejak langkah tertuduh untuk mengaku salah dan kes tertunggak akan dapat diselesaikan segera. (perenggan 8)

Perundangan yang dirujuk:

Anti-money Laundering, Anti-Terrorism Financing And Proceeds Of Unlawful Activities Act 2001, ss. 66B, 66D

Penal Code, ss. 130B, 130J, (1)(a), 511

Bagi pihak pendakwaan - Afzainizam Abdul Aziz; TPR
Bagi pihak tertuduh - Hanif Hassan; T/n Hanif Hassan & Co

Dilaporkan oleh S Barathi

PENGHAKIMAN

Kamardin Hashim H:

[1] Tertuduh telah dihadapkan dengan satu pertuduhan utama dan satu pertuduhan pilihan yang melibatkan kesalahan berkaitan dengan keganasan. Atas pengakuan bersalah oleh tertuduh, tertuduh telah disabitkan atas pertuduhan pilihan yang dibacakan seperti berikut:

A Pertuduhan Pilihan

Bahawa kamu pada 5 Oktober 2014 jam lebih kurang 5.20 pagi, di Kaunter Imigresen, Balai Perlepasan Antarabangsa, Lapangan Terbang Antarabangsa Kuala Lumpur 2 (KLIA 2), dalam Daerah Sepang, dalam Negeri Selangor Darul Ehsan, dengan pengetahuan dan dengan cara
B mengambil penerbangan pesawat AIRASIA dari KLIA 2 ke Brunei, telah cuba memberikan sokongan kepada kumpulan pengganas iaitu Islamic State, iaitu kamu hendak memasuki Syria dari Brunei ke Istanbul, Turki untuk berkahwin dengan Muhammad Aqif Huesen bin Rahizat bagi manfaat kumpulan Islamic State tersebut; dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 130J(1)(a) Kanun
C Keseksaan dibaca bersama seksyen 511 Kanun yang sama dan boleh dihukum di bawah seksyen 130J Kanun yang sama.

[2] Tertuduh telah dijatuhkan dengan hukuman dua tahun penjara berkuatkuasa sejak daripada tarikh ditangkap, iaitu, pada 5 Oktober 2014. Pihak pendakwa raya telah tidak berpuas hati terhadap hukuman yang telah
D dijatuhkan dan sekarang merayu ke Mahkamah Rayuan.

[3] Tertuduh telah mengakui terhadap fakta kes yang telah dikemukakan oleh pihak pendakwaan seperti eks. P3. Secara ringkasnya, fakta kes menunjukkan bahawa tertuduh bercadang untuk pergi ke Syria melalui Brunei dan Istanbul, Turki. Tujuan tertuduh ke sana adalah untuk berkahwin
E dengan salah seorang pejuang IS yang bernama Muhammad Aqif Huesen bin Rahizat. Tindakan tertuduh tersebut dikatakan telah cuba untuk memberi sokongan dan manfaat kepada pejuang dan juga kumpulan IS di Syria. Niat tertuduh bagaimanapun tidak tercapai apabila telah ditangkap di KLIA 2 sebaik sebelum menaiki penerbangan ke Brunei bagi meneruskan perjalanan
F ke Istanbul, Turki dan Syria.

[4] Sebelum mensabitkan tertuduh, satu isu awalan telah dibangkitkan oleh peguambela Dato' Hanif Hassan yang bertindak untuk tertuduh. Peguambela terpelajar membangkitkan isu bahawa Kumpulan IS telah hanya diwartakan sebagai satu kumpulan pengganas oleh YB Menteri di bawah
G s. 66B dan 66D Akta 613 melalui Perintah Pencegahan Pengubahan Wang Haram, Pencegahan Pembiayaan Keganasan dan Hasil Daripada Aktiviti Haram (Pengisytiharan Entiti Ditentukan dan Kehendak Untuk Melapor)(Pindaan) 2014 [P.U.(A) 301-2014] yang telah disiarkan dalam warta pada 12 November 2014. Sedangkan tertuduh ditangkap dan
H dipertuduhkan pada 5 Oktober 2014, satu tarikh sebelum Pengisytiharan IS sebagai kumpulan pengganas disiarkan dalam warta.

[5] Walaupun pengwartaan hanya dibuat pada 12 November 2014, namun mahkamah ini mengambil 'judicial notice' bahawa kumpulan IS telah mula wujud selepas kejatuhan Saddam Hussein di Iraq dalam tahun 2003 dan
I bertambah besar dan berpengaruh selepas tentera Amerika Syarikat keluar dari negara Iraq dalam tahun 2011. Malahan Majlis Keselamatan Bangsa-

Bangsa Bersatu turut menetapkan usul bahawa Kumpulan IS adalah sebuah kumpulan pengganas, dan ini berlaku jauh lebih awal daripada tarikh 12 November 2014. Oleh itu, mahkamah ini menolak isu yang ditimbulkan oleh peguambela terpelajar dan telah membuat keputusan bahawa Kumpulan IS adalah satu kumpulan pengganas bagi maksud Akta 613 dan terjumlah kepada tafsiran kumpulan pengganas, pengganas, entiti pengganas dan harta benda pengganas di bawah s. 130B Kanun Keseksaan.

[6] Seksyen 130J Kanun Keseksaan memperuntukkan hukuman bagi kesalahan memberi sokongan kepada kumpulan pengganas, hendaklah dihukum dengan penjara seumur hidup atau penjara selama tempoh tidak melebihi tiga puluh tahun, atau denda, dan bolehlah dirampas mana-mana harta yang telah digunakan atau diniat untuk digunakan untuk melakukan kesalahan itu. Walau bagaimanapun, bagi pertuduhan pilihan yang mana tertuduh telah disabitkan, s. 511 Kanun Keseksaan menetapkan hukuman maksima bagi kesalahan cubaan (attempt) adalah separuh daripada hukuman maksima yang telah diperuntukkan bagi kesalahan itu. Dalam kes terhadap tertuduh di sini, tertuduh boleh dihukum penjara maksima 15 tahun atau dihukum denda dan harta benda yang berkaitan boleh dirampas. Walaupun hukuman bagi kesalahan yang telah dilakukan oleh tertuduh tidak menetapkan hukuman pemenjaraan secara mandatori, namun memandangkan keseriusan kesalahan berkaitan dengan unsur keganasan, adalah wajar hukuman pemenjaraan dikenakan bagi memberikan tauladan kepada masyarakat umum supaya menjauhi kesalahan seumpama ini. Kepentingan awam hendaklah diberikan keutamaan dalam menghadapi kesalahan yang melibatkan keganasan dengan tanpa mengira keganasan tersebut berlaku di dalam negara mahu pun di luar negara. Kepentingan awam hendaklah dalam keadaan kes ini sentiasa mengatasi kepentingan seseorang tertuduh.

[7] Dalam menentukan tempoh pemenjaraan yang bersesuaian terhadap tertuduh, mahkamah ini telah mengambilkira fakta serta keadaan yang berlaku dalam kes ini serta faktor-faktor mitigasi yang memihak kepada tertuduh. Kesalahan yang telah dilakukan oleh tertuduh adalah satu jenayah yang masih belum muktamad. Walaupun terdapat satu perancangan yang rapi, ianya tidak dilakukan oleh tertuduh sendiri, tetapi telah diatur sedemikian rupa oleh pihak Afiq Huesen bin Rahizat. Selain itu latar belakang keluarga tertuduh telah mendorong beliau untuk berkahwin dengan penama tersebut dan telah terpengaruh dengan dakyah kumpulan IS. Tertuduh telah mengalami kegagalan dalam pelajaran di peringkat universiti dan tidak mendapat kasih sayang ibunya yang telah meninggal dunia lebih awal menyebabkan tertuduh mudah terpengaruh. Umur tertuduh yang masih muda (25 tahun masa kejadian) menyebabkan tertuduh tidak begitu matang serta berfikiran suntuk untuk memikirkan akibat daripada perbuatannya.

[8] Mitigasi utama tertuduh yang wajar diberikan penekanan adalah faktor bahawa tertuduh telah mengaku bersalah dan bahawa tertuduh adalah pesalah pertama. Tertuduh adalah orang yang pertama telah mengaku salah terhadap pertuduhan di bawah kesalahan berkaitan dengan keganasan. Dengan mengaku salah, tertuduh telah dapat menyelamatkan masa dan perbelanjaan semua pihak. Saksi-saksi tidak perlu dipanggil oleh pihak pendakwaan. Mahkamah ini percaya bahawa pihak pendakwaan mempunyai tugas yang amat berat untuk membuktikan pertuduhan sekiranya perbicaraan penuh diadakan terutamanya untuk mendapatkan keterangan daripada pihak Facebook dari Amerika Syarikat. Selain kes terhadap tertuduh, terdapat sebilangan kes yang seumpamanya yang masih tertunggak menunggu keterangan daripada pihak yang sama. Dengan hukuman penjara yang tidak begitu lama adalah diharapkan lebih ramai tertuduh akan mengikut jejak langkah tertuduh untuk mengaku salah dan kes tertunggak dapat diselesaikan segera.

[9] Ini adalah kesalahan pertama tertuduh. Faktor ini juga telah saya ambilkira dalam menentukan tempoh hukuman pemenjaraan terhadap tertuduh. Sebagai pesalah muda dan juga sebagai pesalah pertama, hukuman pemenjaraan untuk tempoh yang panjang tidak membawa sebarang kebaikan kepada masyarakat dan kepentingan awam. Hukuman penjara yang lama juga tidak membawa kebaikan kepada tertuduh dan keluarganya, malahan akan mendatangkan lebih keburukan. Saya berpandangan bahawa kepentingan awam lebih terjaga dan terpelihara sekiranya tertuduh tidak dipenjarakan untuk suatu tempoh yang terlalu lama. Tempoh pemenjaraan yang singkat, pada hemat saya telah mencapai matlamat memberi pengajaran serta pemulihan kepada masyarakat umum dan juga tertuduh.

[10] Atas alasan-alasan tersebut di atas, saya berpandangan hukuman penjara dua tahun terhadap tertuduh adalah memadai dan setimpal dengan jenayah yang telah dilakukan. Hukuman itu dirasakan adalah sesuai di dalam keadaan dan situasi kes terhadap tertuduh dalam kes ini.